

Fangesager Viborg Tugthus 1832

(Udskrift af Højesteretsdom)

[Se de originale dokumenter](#)

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Gjøre vitterligt At Aar 1832 Mandagen de 16 d. Januar for Os i Vor Høiesteret fremstod efter Vor allernaadigste Befaling Advocat, Os elskelig Justitsraad Poul Egede Sporon, som allerunderdanigst fremlagde en af ham som befalet Actor paa Justitiens Vegne, mod Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter samt disses Moder Gjertrud Sørensdatter udtagen Høiesteretsstævning af Følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gjøre Vitterlig. At for Os allerunderdanigst haver andraget Advocat, Os elskelig Justitsraad Poul Egede Sporon, hvorledes han, som allernaadigst forordnet Actor, skal finde sig beføiet for Os udi Vor Høiesteret deels til Stadfæstelse deels til Underkjendelse og Forandring allerunderdanigst at indstævne en inden Vor Landsret i Viborg den 21 de November f. A. afgjort Dom udi en Sag mod Arrestantinderne Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter samt disses Moder Giertrud Sørensdatter, der tiltales de 2 de Første for begaaet Drab paa et af Mette Sørensdatter født Barn og den Sidstnævnte for Delagtighed deri. Thi som ved bemeldte Dom saaledes er Kjendt for Ret:

Arrestantinden Giertrud Sørensdatter bør for Actors Tiltale i denne sag fri at være. I Henseende til den Arrestantinderne Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter idømte Straf bør Herredstingsdommen ved Magt at stande. Alle af Actionen lovlige flydende Omkostninger og derunder et Actor og Defensor for Underretten tilkjente Salarier samt til Actor for Overretten, Procurator Holm 8 Rbd Sølv, udredes af 2 de sidstnævnte Tiltalte in solidum, i hvilke Omkostningers Udredelse Gertrud Sørensdatter bør deeltage for 1/3 Deel, og som ved Nørre Herredstingsdom afsagt af Underdommeren, Os elskelig Justitsraad Jacob Aagård med tiltagne Meddomsmænd d. 10 de Octbr. f. A. saaledes er kjendt for Ret. Arrestantinderne Mette Sørensdatter, Ane Dorthea Sørensdatter og Giertrud Sørensdatter bør de tvende første at have deres Liv forbrudt og den sidste hensættes som Forbedringshusfange til Arbeide i Viborg Tugt- og Forbedringshus i et Aar. Saa bør de og udrede alle i Anledningen af deres Arrest, Action og Straffens Execution lovlige flydende Omkostninger og deriblandt Salarium til Actor, Procurator Olsen 5 rbd Sølv og til Defensor Examinatus juris Harboe 4 rbd Sølv, hvilke Omkostninger de 2 de Første for deres Vedkommende betale in solidum og derunder hver 1/3 Del af det bestemte Salair, hvorimod den Sidste alene betaler Omkostningerne for hendes Vedkommende og derunder 1/3 Deel af ovenmeldte Salair. Saa vil Actor forvente og for Os udi Vor Høiesteret allerunderdanigst paastaae, at bemeldte Underretsdom af Os allernaadigst skal vorde deels stadfæstet dels underkjendt i Overenstemmelse med hans nærmere nedlæggende Demonstration og Paastand. Thi bliver i Kraft af den alle Vedkommende ifølge Fdg. 7 Juni 1760 givne Indkaldelse herved med lovlige varsel indstævnet de Tiltalte af Os allernaadigst forordnede Defensor, Advocat Otto Carl Blechingberg at møde for Os udi Vor nu holdende Højesteret, naar denne Sag der blandt de første til allernaadigst Paakjendelse foretaget vorder, Actors Demonstration og Paastand at anhøre Tilsvar at give og derefter Vor allenaadigste Dom paa de Tiltaltes Vegne at modtage. Enhver medtage det Fornødne, da derefter i Sagen skal af Os vorde kjendt, hvad Lov og Ret medfører. Givet udi Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn d. 6te Januar 1832

Under Vort Segl

(L S - R)

Thi blev irettelagt den indstævte, inden Vor Lands Overret i Viborg under 21 de November 1831 afsagte Dom, saalydende:

Omstændighederne i nærværende Sag, hvorunder Arrestantinderne Mette og Ane Dorthea Sørensdatter samt disses Moder Giertrud Sørensdatter tiltales, de tvende Første for begaaet Drab paa et af Mette Sørensdatter formentlig i Dølgemaal født Barn og Giertrud Sørensdatter for formentlig Deelagtighed i Gjærningen eller for i det Mindste ikke at have forhindret den, ere ifølge de Tiltaltes Forklaringer og Sagens øvrige Omstændigheder, i det Væsentlige Følgende. – Arrestantinden Mette Sørensdatter, der ikke forhen har født noget Barn og stadigen har nægtet, at hun vidste hun var frugtsommelig, skjönt hun havde pleiet Legemlig Omgang med sin Kjæreste paa en saadan Tid, at hendes tiltagende Førlighed kunde være en følge af Svangerskab, mærkede den 25 de Juli d. A. om Morgenen Smerter i Underlivet og over Lænderne, i hvilken Anledning hun stod op og begav sig ud i Bryggerset i hendes Moders Huus, i den Tanke, at hendes maanedlige Renselse, hvis Standsning hun ansaa som Aarsagen til hendes Førlighed, nu vilde indfinde sig, imidlertid fødte hun efter omtrent $\frac{1}{2}$ Times Forløb i staaende Stilling et barn, ved hendes Skrig hendes Moder Giertrud Sørensdatter fra Kjøkkenet begav sig ud i Bryggerset, hvor hun forefandt Barnet liggende paa Gulvet, hun tog det nu strax op og vilde bringe det ind i Dagligstuen, for derefter at bære den fornødne Omhu for det, men i det samme greb Mette Sørensdatter, der strax under Fødslen havde fattet det bestemte Forsæt at dræbe Barnet, hende i Skulderen eller om Halsen og raabte, at hun ikke maatte gaa ind i stuen med det. Mettes Søster, Arrestantinden Ane Dorthea Sørensdatter, der havde mærket Tummel i Bryggerset, kom nu til i det Øjeblik Giertrud vilde gaa ind med Barnet, og da hun saa, at Giertrud havde et Barn paa Armene, og at der var Strid mellem denne og Mette, der arbejdede paa at faa Barnet fra Giertrud, var hun hende behjælelig hermed. Efterat Mette, der egentlig var den, som fratog Giertrud Barnet, havde faaet dette i sin Magt, yttrede hun, at hun var ulykkelig og at Barnet skulle aflives og omspændte derpaa dets Mund og Hals med sine Fingre i den hensigt at qvæle det, hvorved hun tilføjede det adskillige Læsioner, men fuldbragte ikke Qvælingen, fordi det, som hun siger, faldt hende saa tungt, hvorimod hun anmodede Søsteren Ane Dorthea om at være sig behjælelig med at fuldende Drabet. I denne Hensigt, leverede hun nu Barnet til Ane Dorthea, som derefter, da Barnemoderen var enig i, at det skulde dræbes, kastede dette, der i samme Øjeblik ved Skrigen tilkjendegav, at det var levende, i en Grubekjedel med Vand i, men da hun troede, at der ikke var Vand nok i Kjedelen til at Barnet paa denne Maade kunde omkomme, tog hun det op og kastede det i en Tønne, hvori der var Vand og Mask. Efterat Barnet havde ligget en kort Tid i denne Tønne blev det af Ane Dorthea optaget og var da dødt, hvorpaa hun vadskede det og henlagde det i en Ballie i Kjøkkenet. Under hele Mishandlingen af Barnet forblev Arrestantinden Giertrud Sørensdatter staaende paa samme Sted i Bryggerset hvor barnet blev hende frataget, dog har hun efter Mette Sørensdatters forklaring under Mishandlingen advaret hende og Søsteren om ikke at handle med Barnet saaledes som de gjorde.- Som Motiv til det mod Barnet udviste Forhold, har Mette Sørensdatter angivet Skamfuldhed over at have født et uægte Barn, og Ane Dorthea at hun ved Barnets død vilde af Kjærlighed til Søsteren søge at skjule denne Barnefødsel og saaledes befri hende og Familien for den Skam, et slikt Feiltrin maatte medføre. Hvad nu de Tiltaltes Strafskyld angaaer, da maa Overretten, i Henseende til Mette Sørensdatter, være enig med Underdommeren i, at hun, der - som ovenfor bemærket - under Forhørene gjentagende har vedgaaet, at hun i det Øieblik, Barnet fødtes, fattede det Forsæt at ombringe det, og at hun under dette bestemte Forsæt fratog Arrestantinden Giertrud Barnet, som hun derefter forsøgte at aflive ved Qvæling, maa for dette hendes Forhold blive at ansee efter Loven 6.6.22 med Livsstraf. Hun kan derimod, som ved Herredstingsdommen ogsaa er antaget, ikke betragtes som den, der har confirmeret det paa Barnet forøvede Drab, thi vel har hun under Forhørene først udsagt, at hun var enig med sin Søster og denne behjælelig i at ombringe Barnet, men lige som dette Udtryk ifølge hendes senere Forklaringer ikkun skulde forstaaes saaledes, at det var aldeles mod hendes Villie, som hun ved sin

Adfærd i det hele tydelig tilkjendegav Søsteren, at denne behandlede Barnet paa den ovenfor ommeldte Maade, saaledes har hun, saavelsom hendes Søster og Moder ogsaa udtrykkelig forklaret, at hun ikke havde Barnet i sine hænder fra den Tid, det blev af hende leveret til Søsteren og indtil det som dødt blev optaget af Masketønden, og da det nu, ifølge det optagne visum repertum, sammenholdt med de under Sagen tilveiebragte Oplysninger om, at Barnet var levende, da Ane Dorthea kastede det i Grubekjedelen med ___?___, maa antages, at dets Død er bevirket ved den Behandling, sidstnævnte Arrestantinde har udviist imod det, saa kan det ikke siges, at Mette Sørensdatter directe ved nogen Haandgjerning har berøvet det Livet.- Om Anvendelse af af Bestemmelsen i L.6.6.8 eller om at ansee denne Tiltalte med nogen særlig Straf for hendes Forhold mod barnet, efterat hun havde forsøgt at qvæle dette, kan der, efter Sagens Beskaffenhed og det ovenfor antagne Resultat, ikke blive noget Spørgsmaal.- Arrestantinden Ane Dorthea Sørensdatter, der i det forsæt at aflive barnet har foretaget de Handlinger, hvorved som nysbemærket dets Død maa antages at være foraarsaget, men som dog ikke kan siges at have handlet efter foregaaende Overlæg, idet Forsættet til at dræbe Barnet først opstod hos hende umiddelbart forinden hun udførte Gjerningen, er ligefrem i det Tilfælde, Lovens 6-6-1 omhandler, efter hvilket Lovbud, cfr. Fdg. 24 de septbr. 1824, hun følgelig bliver at dømme.- Betræffende Arrestantinden Giertrud Sørensdatter, da er det saa langt fra at være godtgjort, at hun paa nogen Maade har taget Deel i den mod Mettes Barn brugte Behandling, at det endog maa antages at have været hendes bestemte Villie at frelse dette og bære den fornødne Omhu for samme, hvilket den Omstændighed, at hun strax vilde bringe Barnet ind i Stuen, og at hun ikke godvillingen leverede det fra sig, hvorimod det med Magt blev hende frataget af Døttrene, tilstrækkeligen viser.- At hun, efterat Barnet var hende frarevet, ikke personlig søgte at forhindre dets Aflivelse, har hun undskyldt dermed, at saadant var hende umuligt, da begge hendes Døttre, men i Særdeleshed Mette, forhindrede hende i at frelse Barnet, og da denne Forklaring synes rimelig, naar hensees saavel til Giertrud Sørensdatters Alder – over 60 Aar- som til den Fasthed, hvormed de 2 andre Arrestantinder havde besluttet at fuldføre Barnets Ombringelse, saa formener Retten, at Giertrud Sørensdatter ikke i denne henseende kan ansees strafskyldig. – Forsaavidt det dernæst lægges hende til Last, at hun ikke, da hun mærkede hendes Døttres Intention med Barnet, øieblikkeligen søgte at tilkalde Hjælp, hvori hun ikke af disse blev forhindret, har hun i hendes Forklaring under Forhøret den 14 de Sept. d. A. specielt angivet Grunden til hendes Forhold ved denne Leilighed, og om man end vil antage, at hun, hvis hun havde handlet med mere Conduite, kunde have truffet Foranstaltninger, der muligen kunde have havt heldige Følger til Barnets Frelse, finder Retten dog, at hendes Stilling i det Øieblik var af saadan Beskaffenhed, at hun ikke bør straffes, fordi hun ikke udviiste den største Besindighed.- At hun endelig, efterat Gjerningen var forøvet, har truffet Aftale med de 2de andre Tiltalte om, at der ikke skulde tales til Nogen om det Passerede, i hvilken Anledning hun og - som hun vedgaar - har nægtet for Præsten og Gjerdemoderen paa disses derom gjorte Spørgsmaal, at Arrestantinderne Mette Sørensdatter havde født, er vel de Omstændigheder, der meest synes at tale imod hende, men naar hensees dels til, at hun maatte nære Frygt for at blive inddraget under Actionen, og at hun saaledes kunde have Anledning til at betragte Sagen som hende selv vedkommende dels til det forhold, hvori hun som Moder stod til de andre Tiltalte, saa skjønnes der ei heller at være tilstrækkelig Grund til herfor at ansee hende med Straf.- Hun vil saaledes i henhold til alt Foranførte blive at frifinde for Actors Tiltale, dog saaledes, at hun Deeltager for 1/3 Deel i Udredelsen af Actionens Omkostninger og derunder de ved Herredstingsdommen bestemte Salarier til Actor og Defensor ved Underretten samt Salair til Actor for Overretten, Procurator Holm 8 rbdlr Sølv, hvilke Omkostninger Arrestantinderne Mette og Ane Dorthea ville blive at paalægge in solidum at udrede. Under Sagens Behandling i første Instanz og den befalede Sagførelse ved begge Retter har intet ulovligt Ophold fundet Sted.

Thi Kjendes for Ret:

Arrestantinden Gjertrud Sørensdatter bør for Actors Tiltale i denne Sag fri at være. I henseende den Arrestantinderne Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter idømte straf bør Herredstingsdommen ved Magt at stande. Alle af Actionens lovlig flydende Omkostninger og derunder de Actor og Defensor for Underretten tilkjendte Salairer samt til Actor for Overretten Procurator Holm 8 rbdl Sølv, udredes af de 2 de sidstnævnte Tiltalte in solidum, i hvilke Omkostningers Udredelse Giertrud Sørensdatter bør deltage for en Trediedel. At efterkomme under Adfærd efter Loven. -

Til Bekræftelse under Rettens Segl og Justitiaris Underskrift

(L.S.)

Schjønning

/

Leth

DSCO1028

Derefter blev produceret den forhen i Sagen paastaaede og under Nørre Herreds Extraret af Herredsfogden, Os elskelige Justitsraad Jacob Aagaard med tiltagne Meddomsmænd under 10 de October 1831 afsagte Dom saalydende:

Arrestantinderne Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter samt Gjertrud Sørensdatter ere under nærværende Sag tiltalte, de tvende Første for begaaet Drab paa et af Førstnævnte i Dølgsmål født levende Barn og Sidstnævnte for formeentlig Deelagtighed i Gjerningen, hvilken hun i det Mindste ikke har forhindret. Under de i Sagen afholdte Forhør har Arrestantinden Mette Sørensdatter, der er 26 Aar gammel, ugift og som opholdt sig hos sin Moder, medtiltalte Giertrud Sørensdatter, forklaret, at hun, om hvem det ikke er oplyst, at hun forhen har født Barn, den 25 de Juli d. A. om Morgenen Klokken mellem 5 og 6 omtrent, følte Smerter i Underlivet og over Lænden, ledsaget med Trang til at lade Vandet, hvorfor hun stod op af sin Seng og gik ud i Moderens Bryggers, hvor hun staaende og uden synderlig Smerte fødte et levende Barn uden at Nogen ved Fødslen var tilstede eller derom var vidende. Under Fødslen eller idet Barnet faldt til Gulvet, gik Navlestrengen itu af sig selv. I samme Øieblik, som hun havde født, kom hendes Moder i Bryggerset, og da denne saa det nyligen fødte og levende Barn paa Gulvet, tog hun det strax op og vilde have bragt det i Dagligstuen. Arrestantinden greb da hendes Moder i Skulderen eller om Halsen og raabte til denne, at hun ikke maatte gaae ind i Stuen med Barnet. I Samme Øieblik kom Arrestantindens Søster, Medtiltalte Ane Dorthea Sørensdatter i Bryggerset, og denne var da, i dræbend Hensigt Arrestantinden behjælpelig med at forhindre Giertrud fra at komme ud af Bryggerset med Barnet. Arrestantinden tog da med Magt Barnet fra Giertrud Sørensdatter og da det var hendes Villie, at Barnet skulde bringes af Dage, for dermed at skjule den Skam, som et uægte Barns Fødsel medfører, gjorde hun strax Forsøg paa at aflive Barnet ved Qvælning med sine Fingre, og da dette Forsøg mislykkedes, leverede hun sin Søster, Ane Dorthea Sørensdatter Barnet med Anmodning at være sig behjælpelig med at skille det ved Livet. Denne som modtog Barnet levende, kom dette først i en i Bryggerset staaende Grubekjedel, og da der ikke var Vand nok i samme til Barnets Ombringelse, kom Ane Dorthea Sørensdatter Barnet i en i Bryggerset staaende Masketønde, hvori der var Vand og Mask til Svinene, hvilket Ane Dorthea Sørensdatters Forhold var aldeles overenstemmende med Arrestantindens Villie. Efterat Barnet havde en kort Tid ligget i Masketønden, optog Ane Dorthea Sørensdatter Barnet, som da var dødt, vaskede det, indsvøbte det i et Klæde og lagde det i en i Bryggerset værende Ballie. Denne Arrestantindens, Mette Sørensdatters Forklaring stemmer med hendes Medtiltaltes Forklaringer og tildels med den under Sagen afholdte Besigtigelse og Obduktionsforretning samt det afgivne visum repertum, hvorved det er godtgjort, at Arrestantindens Barn var fuldbaaret og levende født og hvorefter det maa antages, at Qvælning af Barnet har været forsøgt, ligesom ogsaa derved er oplyst, at der i den øverste Deel af Luftrøret fandtes en fremmed Substands, som tilsyneladende lignede Mask. Gjordemoderen Madame Meilstrup og Sognefoged Jens Christian Jenssen samt Lægdsmand Rasmus Juul have ogsaa ved de under 8de og 10de August afholdte

Forhøre forklaret, at der befandtes Mask i Barnets Mund, som Gjordemoderen udtog med sine Fingre, Ligesom Gjordemoderen under Forhøret af 8de August endvidere har forklaret, at hun ved, næste Dag efter Fødslen at gribe ned i den i Bryggerset Staaende Masketønde, som da var halvfuld af Vand, fik Mask i Haanden, der havde samme Udseende, som den Mask, der var i Barnets Mund. Indsieder Søren Hansens Hustru Karen Jensdatter har ogsaa ved forhøret Den 18de August forklaret, at da hun Den 28de Juli d. A. havd Vagthold for Arrestantinden Mette Sørensdatter og ved den Leilighed spurgte denne, hvorledes hun kunde overtale sig til at handle saaledes mod sit Barn, svarte hun, at hun aldrig tænkte paa at ombringe det førend i det Øieblik hun fødte, men da bestemte hun sig ogsaa til at aflive det, hvilken Forklarings Rigtighed Arrestantinden har vedgaaet. Arrestantinden Mette Sørensdatter har derimod under de afholdte Forhører stadigen forklaret, at hun, forinden Fødslen foregik, ikke troede at have været frugtsommelig, men at hun stedse under sin Frugtsommelighed antog hendes tiltagende Førlighed for en Følge af manglende Menstruation. Men denne hendes Forklaring skjønner Retten ikke at have nogen Rimelighed for sig og den tror med Føie at kunne ansee Arrestantinden som den, der forsætlig har født i Dølgemaal, naar det overveies: a, at hun for sin Kjæreste Jens Jensen Bids, har under sit Svangerskab yttret Frygt for at være frugtsommelig, og efter Indsieder Søren Holstes Forklaring ved Forhøret den 18de Aug. hvis Rigtighed Arrestantinden har vedgaaet, har hun endog sagt til ham, da han den 2de August forlod Vagtholdet for hende, at hun havde beklaget sig for Jens Jensen Bids, at hun var frugtsommelig, b, at, da hun har havt legemlig Omgang med Jens Jensen Bids og paa saadan Tid, at hun kunde antages derved at være bleven svanger, maatte hun ligesaavel kunne antage, at hendes tiltagende Førlighed var en Følge af Frugtsommelighed som af hendes Menstruationers standsning, c, at hun med samme Bestemthed har nægtet for Regimentschirurg Wellerop ikke at have havt legemlig Omgang med noget Mandfolk, som hun har nægtede at være frugtsommelig, d, ligesom hun under sit Svangerskab, endog paa den sidste Tid nægtet at være frugtsommeligt, naar hun desangaaende blev spurgt, saaledes lagde hun ogsaa Skjul paa Fødselen og endog nægtede samme, da Pastor Gad og Gjordemoder Meilstrup talte til hende i denne Anledning om Formiddagen, som Fødselen var foregaaet om Morgenen, e, at det var et fuldbaaret og levende Foster, hun fødte, f, at hun vidste, at Standsning af Menstruationen ogsaa var Kjendetegn paa Frugtsommelighed, og vidste, hvorlænge Frugtsommelighedstilstanden i Almindelighed varer, g, at hun følte i Særdelehed paa den sidste Tid Bevægelse i Underlivet og erklærede paa Rettens Opfordring, hvad hun antog denne bevægelse for, at hun ikke vidste derom at give nogen Forklaring, h, at hun havde sagt til Indsieder Søren Hansens Hustru, Karen Jensdatter, som ovenforklaret, at hun ikke havde tænkt paa at ombringe sit Barn førend det Øieblik hun fødte det, hvilket synes at forudsætte, at hun var vidende om sin Frugtsommelighed, og i, at hun ikke, da hun den 25de Juli sidstleden om Morgenen fik Ondt og gik i Bryggerset, kaldte Nogen til Hjælp. - Hertil kommer, at Arrestantinden og hendes Søster Ane Dorthea Sørensdatter havde efter deres Moders Forklaring ved Forhøret af 14de f. M. sagt til hinanden under Barnets Mishandling, at Barnefødselen kunde ved Barnet Død godt skjules, da Ingen vidste at Arrestantinden var Frugtsommelig. - Ligesom Arrestantinden Mette Sørensdatter efter Foranførte maa ansees som den, der forsætlig har født i Dølgemaal, saaledes maa det ogsaa antages for tilstrækkeligen oplyst, at hun har villet ombragt sit Foster og at dette, da hendes Forsøg paa at skille det ved Livet mislykkedes, blev med hendes Villie og efter hendes Anmodning ombragt af hendes Søster Ane Dorthea Sørensdatter. Vel er nu hun og hendes Medtaltale enige i deres Forklaring deri, at Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter vare enige om og hinanden behjælpelige med at komme Barnet først i Grubekjedelen og siden i Masketønden, men de ere tillige enige i, at Barnet var levende, da Ane Dorthea Sørensdatter modtog det og kom det i Grubekjedlen og at Mette Sørensdatter ikke havde Barnet i Hænder siden det blev modtaget af Ane Dorthe Sørensdatter. Mette Sørensdatter kan saaledes ikke siges selv eller ved Haandgjerning at have skilt Barnet ved Livet. Lovens 6-6-7 vil derfor ikke, ligesaa lidt som 6-6-8 paa hende være anvendelig, men hun vil blive at straffe efter 6-6-22 Betræffende Arrestantinden Ane Dorthea

Sørensdatter, da har hun selv, som foran bemærket, under de afholdte Forhører tilstaaet overensstemmende med hendes Medtiltaltes Forklaringer at have i Forening med hendes Søster Mette Sørensdatter forhindret deres Moder Giertrud Sørensdatter fra at komme ud af Bryggerset med Mettes Barn og at have ombragt dette ved at komme det i Grubekjedlen og Masketønden. - Det er ogsaa under Sagen tilstrækkeligen godtgjort, at hun i Forening med hendes Medtiltalte lagde skjul paa Barnets Fødsel, da Pastor Gad og Gjordemoder Meilstrup om Formiddagen, som Fødsel var Foregaaet om Morgenen, spurgte om Mette Sørensdatters Tilstand, ligesom hun ogsaa senere nægtede for Gjordemoder Meilstrup om Formiddagen, som Fødselen var foregaaet om Morgenen, spurgte om Mette Sørensdatters Tilstand, ligesom hun ogsaa haver nægtet for Gjordemoder Meilstrup at vide at Mette Sørensdatter, havde faaet Barn, da denne fordrede, at dette skulde skaffes tilstede. - Og med hensyn til den Mask, der befandtes i Barnets Mund og den Mask lignende Substants, som fandtes i den øverste Deel af Luftrøret ved Barnets Obduktion, samt det afgivne visum repertum, maa det antages, at Barnet har fundet sin Død i Masketønden. - Arrestantinden Ane Dorthea Sørensdatter, der er over den Criminelle Lavalder, vil efter Foranførte blive for forsættlig Drab at ansee med Straf efter L. 6-6-1, da hun ikke kan imputeres at have ombragt Barnet efter en forudfattet Plan eller med Overlæg. I henseende til Arrestantinden Geitrud Sørensdatter, da har hun selv tilstaaet at have været tilstede i hendes Bryggers den hele Tid, fra Barnet blev taget fra hende, indtil dette blev optaget af Masketønden og som død blev lagt i Ballien, hvilken Tilstaaelse ogsaa stemmer overens med de af hendes Medtiltalte aflagte Forklaringer. Det er derimod ikke godtgjort, at hun har enten ved Haandgjerning eller ved Raad eller Tilskyndelse deeltaget i Barnets Drab. Hun kan ei heller paasiges at have været vidende om at hendes Datters Mette Sørensdatters tiltagende Førlighed var en følge af Frugtsommelighed, og imod hendes Benægtelse og Medtiltaltes Forklaringer kan det ei heller imputeres hende, at hun vidste, at det var Fødselssmerter, hvoraf Mette Sørensdatter var lidende, da hun forinden Mette Sørensdatters Barnefødsel foregik, , saae hendes i Bryggerset d. 25de Juli d. A. om Morgenen. Men ligesom hun ogsaa lagde Dølgemaal paa Mette Sørensdatters Barnefødsel og endogsaa nægtede denne, da Pastor Gad og Gjordemoder Meilstrup, som forhen forklaret kom i hendes Huus d. 25de Juli d. A. om Formiddagen for at erkyndige sig om Mette Sørensdatters Tilstand, saaledes har hun ogsaa ved flere falske Forklaringer under det første afholdte Forhør søgt at forhindre Sandhedens Opdagelse. Hun har tillige ved at være roelig Tilskuer ved Barnets Mishandling uden at foretaget noget til dets Redning, efterat det var taget fra hende, viist en uforvarlig Ligegyldighed for Barnets Liv. Havde hun, da hun mærkede, at Barnets Liv var i Fare, strax gaaet ud af Bryggerset for at tilkalde Hjælp, er det Sandsynligt, at hendes Døttre, naar de havde erfaret dette, vilde have afstaaet fra deres Forsæt med at dræbe Barnet, og hvorvidt Hjælp kunde erholdes eller ikke, kunde hun ikke vide, forinden hun dertil havde gjort Forsøg. Mueligt ogsaa, at Barnet ved passende anvendte Midler kunne igjen have været oplivet efter at være kommet af Masketønden. For dette sit lovstridige Forhold vil Arrestantinden blive at ansee med en arbitrair Straf og formener Retten, at denne passende kunde bestemmes til et Aars Forbedringshuusarbeide. Arrestantinderne ville tilligere blive pligtige til udrede de af deres Arrest, Action og Straffens Fuldbyrkelse lovlig flydende Omkostninger, men Retten kan ikke med Actor billige, at Arrestantinderne in solidum skulde udrede disse thi Gjertrud Sørensdatter har ikke i Forening med de andre Arrestantinder ombragt Barnet eller ved nogen foretagen Haandgjerning været deelagtig i dets Drab. - Hun vil derfor alene blive at tilpligtes at betale Omkostningerne for sit Vedkommende, hvorimod Arrestantinderne Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter vil blive at tilpligte in solidum at betale Omkostningerne for deres Vedkommende.- Actor Procurator Olsens Salarium vil blive at bestemme til 5 rbdlr Sølv og Defensor, Examinatus juris Harboes til 4 rbdlr. Sølv, af hvilket Salarium Gjertrud Sørensdatter har at udrede 1/3 Deel og de øvrige Arrestantinder in solidum hver 1/3 Deel. - Sagførelsen har været forsvarligt.

Thi kjendes for Ret:

Arrestantinderne Mette Sørensdatter, Ane Dorthea Sørensdatter og Gjertrud Sørensdatter bør de tvende Første have deres Liv forbrudt og den sidste hensættes som Forbedringshuusfange til Arbeide i Viborg Tugt- og Forbedringshuus i et Aar. Saa bør de og udrede alle i Anledning af deres Arrest, Action og Straffens Excutio lovlige flydende Omkostninger og deriblandt Salair til Actor, Procurator Olsen Fem Rigsbankdaler Sølv og til Defensor, Examinatus juris Harboe Fire Rigsbankdaler Sølv, hvilke Omkostninger de tvende Første for deres Vedkommende betale in solidum og derunder hver en Trediedel af det bestemte Salair, hvorimod den sidste alene betaler Omkostningerne for hendes Vedkommende og derunder 1/3 Deel af ovenmeldte Salair. - At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Aagaard

Som Meddomsmænd

Jens Chr. Juul	Christian Bendixen m.f.P.	Chr. Jacobsen M.f.P.	Anders Ditlevsen
----------------	------------------------------	-------------------------	------------------

Denne Domsret bliver herved under vore Hænder og Forseglinger beskrevet _____
Grenaa den 12te October 1831.

Aagaard (L.S)

J. C. Juul (L.S)	Chr. Bendixen m.f.P. (L.S)	Chr. Jacobsen m.f.P. L.S)	Anders Ditlevsen (L.S)
---------------------	----------------------------------	---------------------------------	---------------------------

Herefter Actor fornævnte Justitsraad Sporon Sagen mundtlig deducerede og næst at indstille, Hvorvidt Gjertrud Sørensdatter maatte være at belægge med Straf, allerunderdanigst paastod, at Lands Overrettens Dom allernaadigst enten skærpes eller stadfæstes, samt at de Tiltalte tilpligtes in solidum at betale ham salair.

Hvorimod og hertil at svare paa de Tiltaltes Vegne for Os i Retten fremstod deres af Os allernaadigste beskikkede Defensor Advocat Otto Carl Blechingberg, som exciperede og allerunderdanigst paastod.

At Lands-Overrettens Dom med Hensyn til Gjertrud Sørensdatter allernaadigst stadfæstes, og at Mette Sørensdatter vorder belagt med en arbitrair Straf, saa indstillede han og Ane Dorthea Sørensdatter til Vor Naade. -

Med flere Ord og Tale Parterne imellemholdt, hvorefter De allerunderdanigst vare Dom begjærende.

Da efter Tiltale, Gjensvar og denne Sags forefundne Beskaffenhed blev saaledes herom af Os for Ret kjendt og Afsagt: Mette Sørensdatter bør hensættes til Tugthuus Arbeide i Viborg Tugt og Forbedringshuus for Livstid. I Henseende til Ane Dorthea Sørensdatter og Gietrud Sørensdatter samt Actionens Omkostninger bør Lands Over Rettens Dom ved Magt at stande. Justitsraad Sporon tillægges i Salarium for Højesteret 20 rbdlr Sølv, som udredes paa den i bemeldte Dom bestemte Maade.

Datum ut supra. Nostro sub sigillo. Teste fideli et dilecto magnæ ordinis Dannebrogici crucis equite argenteaque ejusdem ordinis cruce ornato, a consliis conferentiarum intimis, ut et Justitiario Nostro
(Segl)

(Dato som ovenfor. Under vort segl. ....)